

۳-۳-۶

ضمیمه نوجوان

شماره ۶۳ | ۱۷ تیر ۱۴۰۰

نوجوان

۶۳

طعم تلخ محرومیت

مسئله تحصیل کودکان افغانستانی ساکن ایران به موضوع پیچیده‌ای تبدیل شده است. در عین این که بسیار ساده است، در سال‌های مختلف مدیریت‌های مقطعی و موقت در کشور، مانع تحصیل مهاجران افغانستانی شده بود، طوری که تبعات اجتماعی این وضعیت به حدی بالا رفت که مسؤولان را مجبور به تجدید نظر درباره تصمیم خود کرد.

حمید نوری
خبرنگار

مسئله این است تعدادی از نوجوانان بر اساس این که یا گذرنامه و روادید یا کارت اقامت در ایران ندارند یا در آخرین سرشماری ایران حضور نداشته اند، با توجه به هر شرایطی از ادامه تحصیل در کشور محروم می‌شدند.

طبیعی است وقتی نوجوان پرجنب و جوشی که از ادامه تحصیل محروم شده است، مجبور به انتخاب راه‌های دیگری برای کسب تجربه و پرکردن وقت خود و حتی کار کردن می‌شود. کودکان و نوجوانانی که در سنین پایین تن به کار می‌دهند تنه به تنه هر خلافتی در کوچه پس‌کوچه‌های حاشیه‌های شهر، زیست نامتعارفی را برای ادامه زندگی خود انتخاب می‌کنند. این مسئله برای نوجوانان مطرح است، وقتی شرایط آموزش و تربیت فرهنگی مهیا نشود، خلافتی شیرین‌ترین آموزش جایگزین خواهد بود. قطعاً این اتفاق، نه تنها برای آینده همان نوجوان مثل زهر مار است بلکه تلخی آن به کام جامعه هم چشاند می‌شود.

در شرایطی که فضا برای تحصیل مهاجران نوجوان در کشور فراهم است و با توجه به دستور رهبر انقلاب که مهاجران افغانستانی، چه با اقامت قانونی و چه غیرقانونی نباید عقب بیفتند اما موانع قانون جدید برای محصلان به وجود آمده است. شاید این موانع مقطعی رفع شود اما باید به وضعیت کلی تحصیل و حق شهروندی افغانستانی‌های مقیم ایران به دقت رسیدگی شود.

جمعیت افغانستانی‌ها در حال حاضر بیش از دو میلیون نفر است که نزدیک ۶۰۰ هزار نفر نوجوان در سن تحصیل دارد. عقل حکم می‌کند برای مدیریت این جمعیت باید تصمیمی قطعی و نه مقطعی، توسط مسؤولان جامعه اعلام شود تا از این گونه مسائل دیگر در کشور مطرح نشود.

جای خالی همکلاسی

ضرب المثلی هست که می‌گوید: مهمان روزی خودش را با خودش می‌آورد. حالا اگر این مهمان، همسایه هم باشد، ارزش حضورش و فراهم کردن آسایش آن چند برابر می‌شود.

محمد کفیلی

شاید از تیترو عکس‌های صفحه، محتوای یادداشت را حدس زده باشید، می‌خواهم از مهاجران افغانستانی برایتان بگویم، البته مهاجرینی که به دلیل همسرن و سال بودنشان با ما، رفیق ما نوجوانه‌ای‌ها هم هستند.

دانش آموزان افغانستانی، از اول حضورشان در کشور ما با چالش‌های مختلفی برای ادامه تحصیل‌شان، رو به رو بودند. مشکلاتی که تعدادی از آنها را از تحصیل منع می‌کرد در حالی که ادامه تحصیل حق هر نوجوانی در هر جای دنیاست.

بهار ۹۴ بود که خبر خوشی منتشر شد و لبخند شیرینی بر لب‌های هموطنان افغان ما نشاند.

رهبر انقلاب دستور به حل مشکل ادامه تحصیل تمام دانش آموزان افغانستانی دادند. چه آنهایی که قانونی در ایران زندگی می‌کنند و چه آنهایی که هنوز مراحل قانونی را طی نکرده‌اند. این خبر به حدی خوشحال‌کننده بود که چراغ امید را در دل دانش آموزان روشن کرد، سال بعد هم قانونی در دولت تصویب شد که دل همه نوجوانان افغان، قرص باشد و همراه ما در کلاس‌های درس حضوری خود را اعلام کنند.

اما متأسفانه دو سال از دستور رهبری نگذشت که چوب لای چرخ امید و آرزوهای نوجوانان افغانستانی قرار گرفت، دولت دستور جدیدی ابلاغ کرد که طبق آن دو گروه بیشتر اجازه تحصیل نداشتند.

این ابلاغیه، امکان تحصیل را از نوجوانان افغانی که نزدیک به ۵۰ هزار نفر می‌شدند، گرفت. آنها دیگر نمی‌توانستند کنار ما در صف کلاس‌های مدرسه بایستند.

قطعاً ما نوجوانه‌ای‌ها حس خوبی نسبت به این وضعیت نداریم. امیدواریم با توجه به این که رهبر انقلاب، توجه ویژه نسبت به نوجوانان دارند و دستور به حل مشکلات نوجوانان افغانستانی داده‌اند، این دوستان ما بتوانند کنار ما در کلاس‌های درس حضور و غیاب شوند. ما نوجوانه‌ای‌ها هم پیگیر این مساله هستیم و مطالبه خودمان را برای حل کامل این مساله و تصویب قانون جدید توسط مجلس به گوش مسؤولان می‌رسانیم و البته می‌خواهیم دیگر مشکلات نوجوانان افغانستانی نیز حل شود.

عمده نوجوانان افغانستان، در ایران چشمشان به دنیا باز شده است، حق دارند در مدارس تحصیل کنند و کنار ما به اردوهای تفریحی بیایند و شریک خاطره‌های دانش‌آموزی ما نوجوانان شوند.

این که برخی از مسؤولان مانع تحصیل کودکان و نوجوانان افغانستانی شده‌اند، باعث شرمندگی ماست، اما باید فکری اساسی کرد که مشکلات مقطعی و موقت حل و فصل نشوند؛ بی‌سلیقه‌ی مسؤولان جز ضربه زدن به آینده کسانی که بدون اختیار خود در کشور دیگر زندگی می‌کنند، نتیجه دیگری ندارد.

برگ سبز خودرو وانت پیکان ۱۶۰۰، مدل ۱۳۷۶، به رنگ سفید روغنی، شماره انتظامی ایران ۱۳ ۲۶۷ م ۳۵، شماره موتور 76918574 و شماره شاسی 11517609036 به نام محمد سخاوتی لادانی مفقود گردیده و فاقد اعتبار است.

سند کمپانی، شناسنامه مالکیت خودرو سمند مدل ۱۳۸۲ به رنگ بژ شماره انتظامی ایران ۴۳-۳۹۱۴۳ شماره موتور 32908222781 شماره شاسی IN82222100 به نام ندا سادات میری مفقود گردیده و فاقد اعتبار است.

سند کمپانی، برگ سبز خودرو کامیون کمپرسی، مدل ۱۹۷۵، به رنگ نارنجی روغنی، شماره انتظامی ایران ۱۵۴۶۵ ع ۳۲ شماره موتور 105479، شماره شاسی 515983 به نام حسین کامکار مفقود گردیده و فاقد اعتبار است.

برگ سبز، سند و کارت خودرو سواری هیوندای سانتافه مدل ۲۰۱۷ به رنگ مشکی شماره موتور G4KJA911428 شماره شاسی KMHSU81BDHU761459 پلاک ۶۷۵ م ۵۱ ایران ۵۸ متعلق به آقای حامد کریم آزاد برازجانی مفقود و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز خودرو سواری پژو ۲۰۶ مدل ۱۳۸۹ شماره موتور 14189060837 شماره شاسی NAAP03ED2BJ472199 و شماره پلاک ۴۸ ایران ۳۹۱ ج ۱۲ متعلق به مریم مسرور مفقود و از درجه اعتبار ساقط است.

کارت بازرگانی شرکت فرآورده‌های لبنی ماهک اسپادانا به شناسه ملی ۱۰۲۶۰۴۹۰۸۴۳ به نام رسول کلانتری نیستانکی به کد ملی ۱۲۴۹۷۹۷۲۳۳ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

سند کمپانی، برگ سبز و کارت خودرو پراید، مدل ۱۳۸۲، به رنگ سفید شیرازی، شماره انتظامی ایران ۲۴ ۶۹۶ ص ۲۶، شماره موتور 597616 و شماره شاسی S1412282149485 به نام امیر سلیمان رونیزی مفقود گردیده و فاقد اعتبار است.

سند کمپانی سواری هاج یک ام وی ام 315HNEW، مدل ۱۳۹۶، رنگ آبی متالیک، شماره موتور MVM477FJAH066283 شماره شاسی NATFBAMD4H1055653 شماره پلاک ۴۵۴ ص ۱۱۳ ایران ۵۶ به نام محمدرضا ابراهیمی چنارین مفقود گردیده و فاقد اعتبار است.